

**Dagens Ord
fra
2006**

Gud bor sammen med Selvets princip i det sublime rum der findes i menneskets hjertekule, som solen eksisterer sammen med skyggen.

Skyggerne er mange og varierede, selvom lyset er En. Når den Ene reflekteres i de mange, i de utallige individer, så fremstår det som Selvet i hver, der uanfægtet observerer som Vidnet.

Det Guddommelige Selv er Evigt. Det Guddommelige selv er Sandheden. Siden det imidlertid er omfattet af kød, knogler og hud, så bilder mennesket sig ind at det er den ydre klædning og ikke den indre kerne er årsagen til lyksalighed.

Menneskets fornemste pligt er derfor at gennemtrænge disse lag og indtage den højere lyksalighed som kun denne Guddommelige kerne kan bibringe.

Alle må, i egen bedste interesse stræbe efter at opnå det guddommelige princip der er hans eller hendes indre skat. Af alle spirituelle øvelser så er dette den mest relevante – processen at opnå denne enhed med dette princip.

In the cavity of the heart of man, in that sublime space, God resides associated with the Self principle, as sunshine exists associated with shadow.

The shadows are many and varied, though the light is One. When the One is reflected in the many, in the multitude of individuals, it appears as the Self in each, which watches unaffected as the Witness.

The Divine Self is Eternal. The Self is Truth. However, since it is enclosed in flesh, bone and skin, man deludes himself into believing that the outer covering and not the inner core is the source of bliss.

The foremost duty of man to himself is, therefore, to penetrate through these sheaths and imbibe the higher bliss which this Atmic core alone can confer.

Everyone must, in his own best interests, strive to attain that divine principle that is his inner treasure. Of all spiritual exercises this is the most pertinent - the process of achieving this oneness with this principle.

